Enderrock | Text: Helena Morén Alegret | Actualitzat el 10/10/2018 a les 12:00

Sabina Witt: «La intuïció, la inspiració i l'inconscient són el més important en l'art»

Estrenem dues cançons del nou disc de la compositora, dedicat a dones que han passat a la història

Sabina Witt | Daniel Sesé

Sabina Witt ha musicat la poeta grega Safo, la japonesa Sei Shonagon, les alemanyes Hildegard Von Bingen i Matilde de Magdeburg, la italiana Vittoria Colonna, la nord-americana Emily Dickinson, l'argentina Alfonsina Storni, la portuguesa Florbela Espanca, l'hongaresa jueva Hanna Szenes i la catalana Montserrat Abelló, a més de tenir lletres i composicions pròpies, com ara la introducció que dona títol al disc, el díptic "Caza de brujas I" i "Caza de brujas II" i la cançó de bressol dedicada a la seva filla "Nana a Simona".

Pel que fa a les dues cançons que Enderrock estrena, l'artista explica d'"Eli, Eli" que canta en hebreu "perquè la vida em va portar a haver de preparar un repertori de música klezmer i també havia de cantar en *yiddish*. He escoltat aquesta música des de molt petita, perquè la meva família paterna és jueva i quan vaig estrenar-me cantant en aquesta llengua vaig sentir que ho portava molt endins, que era una música que tenia gravada a l'inconscient, i em va sortir molt natural, tot i que no parlo aquesta llengua. Em vaig assabentar que 'Eli, Eli' l'havia compost *Hannah Szenes* (amb una vida molt interessant) i la vaig voler incloure al disc. A part, la lletra és molt maca perquè ve a ser una pregària on es demana que les coses belles d'aquest món no s'acabin i que les dolentes marxin".

D'altra banda, de "Parlen les dones" de Montserrat Abelló en concreta: "Per a mi, amb el seu poema diu tot el que jo vull dir amb aquest disc. Ho vaig trobar increïble. I, a part que m'agrada molt cantar en català, la poesia d'Abelló és brutal. Era una sàvia!".

La composició que dona títol al recull i a la cançó que obre el disc quan t'apareix?
Quan estava llegint el llibre *Damas, santas y pecadoras. Hijas medievales de Eva* de Rafael M. Mérida Jiménez. La "Intro. Les crisàlides" obre el disc i és una improvisació on també toquem als concerts. A cada concert surt i sona diferent.

En què s'han transformat aquestes veus de dones? Què il·lustren o reivindiquen?
Aquests personatges femenins no són només molt importants en el sentit històric. A part de fer-les cançons, les seves veus demostren com, tot i que han estat silenciades al llarg dels segles, són totalment contemporànies en temàtiques tan importants com són l'espiritualitat, l'amor, la religió...

Com arribes a cadascuna de les protagonistes? Què t'agrada de cadascun dels seus poemes per arribar a musicar-los?
La idea d'aquest disc la tinc des de fa bastants anys. Ja tenia musicat de feia uns deu anys el poema de Storni, "Oye...", però el procés més de debò i amb més compromís de creació va sorgir a partir del 2016, aproximadament. En aquests darrers anys he estat llegint molt, investigant, estudiant, seleccionant material i, el més important, treballant les composicions musicals sobretot mitjançant la intuïció, la inspiració i l'inconscient, que per a mi són el més important en l'art.

Per què la caça de bruixes et commou fins a dedicar-hi dues composicions? A la primera sembla que hi cremin, i a la segona sembla que els esperits reviscolin, en aquest exercici de memòria, molt bonic.
Component tot un repertori inspirat en personatges femenins i en poesia de dones, no hi podia faltar la part "Caza de brujas". No sé si he acabat d'aconseguir el que volia transmetre (no vas gens desencaminada), i sento que aquestes composicions a mesura que anem fent concerts aniran transformant-se i agafant caràcters diversos. No pot quedar en una peça tancada.

Sabina Witt Foto: Daniel Sesé

I per què tanques amb la cançó de bressol a la teva filla Simona?
Vaig gravar el disc embarassada de vuit mesos, i uns dies abans d'entrar a estudi vaig compondre aquesta cançó de bressol. Ha estat molt bonic, molt intens. Com si la meva filla des de dins m'estigués donant l'energia i la seguretat necessària. És difícill d'explicar i no podia no incloure-l'hi. La crisàlida estava a punt de veure la llum i d'aconseguir la llibertat. La Simona ara té cinc mesos.

El disc és un exercici de memòria femenina?
És un tema molt potent, necessari i actual. Un altre cop hi ha una espècie de *boom* amb el tema del feminisme, i jo, com sempre, no he volgut aprofitar-me de res d'això. Ha estat pura casualitat i segurament hi haurà gent a qui li agradarà i ha gent a qui no.

Quin *feedback* has tingut fins ara?
De moment als pocs concerts que he fet el públic en surt entusiasmat i ja començo a vendre alguns discos, així que bé. Tant de bo els programadors i programadores s'animin i s'arrisquin amb aquesta proposta.

Com heu treballat amb Pau Domènech (clarinet, flauta travessera i veus), Manel Fortià (contrabaix, percussió i veus)? Des de quan toqueu junts?
Jo he escrit íntegrament la música i ens hem ajuntat a tocar-la. El que passa és que als assajos cadascú aporta la seva pròpia musicalitat i això és fantàstic. Des del principi hi ha hagut molt bona entesa. Jo soc molt exigent i ells són molt bons músics i molt bones persones. Som amics, companys de carrera, de viatge, com dic jo... Ens coneixem des de fa força temps, ens hem creuat en els camins, tenim molts companys en comú i molt bon rotllo. Em sento una privilegiada, tinc molta sort.

Sabina Witt Foto: Daniel Sesé